

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 910/2014

23.09.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Т., због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 347/11 од 03.04.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 240/14 од 20.06.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 23.09.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 347/11 од 03.04.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 240/14 од 20.06.2014. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 347/11 од 03.04.2014. године окривљени С.Т. и М.Г., оглашени су кривим због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђени на новчану казну у износу од по 5.000,00 динара, коју су дужни да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да уколико окривљени у наведеном року не плате новчану казну да ће иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од по 2.000,00 динара, а оштећеном Д.М. на име одштетног захтева новчани износ од 81.983,75 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 240/14 од 20.06.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног С.Т. и окривљеног М.Г., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног С.Т., адвокат Н.С., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка од 7) до 9) ЗКП са предлогом да се укине првостепена, односно другостепена пресуда, те да се предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке. На седници већа размотрио је списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног С.Т. у захтеву за заштиту законитости указује да су нижестепене пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, са образложењем да се из члана 14. Кривичног законика закључује да је кривица битан елеменат кривичног дела, те да, уколико у оптужном акту иста није наведена као битан елемент кривичног дела, у том случају дело описано у диспозитиву оптужног акта не представља кривично дело. Стога, према наводима захтева, суд није био овлашћен да у изреку пресуде унесе констатацију „да су окривљени кривично дело учинили у урачунљивом стању“, јер је то у супротности са одредбом члана 420. ЗКП, чиме је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног С.Т., правноснажна пресуда неосновано побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

У конкретном случају оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Јагодини Кт 67/08 од 11.11.2008. године, окривљенима С.Т. и М.Г. било је стављено на терет да су „ради крађе оборили 72 храстова стабла и 15 церових стабала, а количина оборених стабала износи 32,47 м3, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено.“ Стога, по оцени овога суда, тиме што је у изреку пресуде унет навод да су окривљени критичном приликом поступали у урачунљивом стању, идентитет између оптужбе и пресуде није повређен, имајући у виду, као што је напред наведено, да је у чињеничном опису кривичног дела датом у диспозитиву оптужног предлога било назначено „да су окривљени били свесни свога дела и хтели његово извршење, као и да су били свесни да је њихово дело забрањено“, из којих навода произлази да су окривљени поступали са директним умишљајем и са свешћу да је њихово дело забрањено. Како је урачунљивост неопходна претпоставка и једне од насталости кривице – виности и да само урачунљиво лице може поступати са виношћу, то по оцени овога суда, из цитираних навода оптужног предлога произлази да су окривљени могли да схвате

значај свога дела и да управљају својим поступцима, односно да су критичном приликом поступали у урачунљивом стању.

Следствено изнетом, тиме што је првостепени суд у чињенични опис кривичног дела које је дато у изреци пресуде унео навод да су окривљени поступали у урачунљивом стању није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, а супротни наводи захтева браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Наводима браниоца окривљеног да код кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени С.Т. оглашен кривим правноснажном пресудом, количина оборених стабала није последица кривичног дела већ објективни услов инкриминације, који по својој природи стоји изван кривичног дела, што, према наводима захтева, значи да у односу на количину оборених стабала не постоји умишљај, затим да нижестепени судови нису утврдили постојање намере код окривљених да прибаве противправну имовинску корист односно да оборена стабла продају, као и да у редовном кривичном поступку није цењено постојање неотклоњиве стварне заблуде код окривљених која би искључила њихову кривицу, по оцени овога суда, правноснажна пресуда се у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног С.Т. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 8) ЗКП, али не образлаже на који начин су ове повреде Закона учињене.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући о захтеву за заштиту законитости, уколико у захтеву разлози у односу на истакнуте повреде закона нису конкретизовани, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи у чему се повреде закона састоје. Код напред наведеног, Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у коме се позива на повреде закона из члана 438. став 1. тач.7) и 8) ЗКП, нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, и члана 487. став 1. тач.2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**